

Abstrakt

Odovědnost leteckých dopravců při přepravě cestujících ve světle evropského a mezinárodního práva soukromého

Předmětem této rigorózní práce je odpovědnost leteckých dopravců při přepravě cestujících, která je vzhledem ke své podstatě upravena zejména v mezinárodních smlouvách a sekundárním právu Evropské unie. Práce je rozdělena do šesti částí, které se zaměřují na všechny aspekty letecké dopravy.

První část informuje o historickém vývoji letecké dopravy a jejím soudobém významu zejména s ohledem na její dopad na životní prostředí a ekonomickou situaci. Opomenuty nejsou ani základní pojmy užívané autorem v průběhu celé práce, se kterými se čtenáři setkají. Druhá část je zaměřena na právní úpravu mezinárodní letecké dopravy z pohledu mezinárodního, evropského a českého vnitrostátního práva. Jak bylo uvedeno v práci, odpovědnost dopravce při škodných událostech, které jsou zákonodárci předpokládány, je upravena zejména mezinárodními smlouvami a sekundárním právem Evropské unie, proto je nejvýznamnějším pramenům věnována kapitola třetí i s ohledem na jejich možný vývoj.

Jelikož je potřeba komplexně informovat cestující o jejich právech, rozhodl se tak autor učinit ve čtvrté části této práce, která se věnuje nárokům cestujících, dojde-li k jejich smrti, zranění, nebo jinému ublížení na zdraví, zničení, ztrátě, poškození a zpoždění zavazadla, významnému zpoždění a zrušení letu a odepření nástupu na palubu letadla či změně třídy.

Pátá část je zaměřena na judikaturu Nejvyššího soudu České republiky, Ústavního soudu České republiky a Soudního dvora Evropské unie. Významná je zejména rozhodovací činnost třetího jmenovaného soudního orgánu, který významnou měrou přispěl k výkladu pojmů užívaných v právních aktech Unie a do budoucna napomohl evropskému zákonodárci k novelizaci současných předpisů.

Šestá část se věnuje analýze průzkumu, který autor provedl mezi studenty vysokých škol ze zemí Visegrádské čtyřky, zaměřený na jejich povědomí o právní úpravě mezinárodní letecké dopravy. Součástí je také průběžné zhodnocení znalostí studentů týkajících se nařízení č. 261/2004 a Montrealské úmluvy, resp. nařízení č. 2027/97 ve znění nařízení č. 889/2002, které ji provádí do práva Unie, jelikož tyto prameny právní úpravy mezinárodní letecké dopravy jsou z pohledu autora v praktickém životě nejužívanější.

V závěru rigorózní práce autor zmiňuje možné výzvy pro Evropskou unii a mezinárodní společenství do budoucna, neboť každoroční rozvoj letecké dopravy bude i nadále vyžadovat jejich zvýšenou pozornost a péči.